

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. VIII. Primæ Camilli cogitationes de institutione nouæ Congregationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

tantum ab eius ore accepimus, sed etiam ipsi semel atque iterum, dato illi nostro habitu (quem dicta de causa deponere debuit) experti sumus. In cuius fidem hac scripsi, & manu mea subscripsi. Actum vigesima sexta Nouembris, anno M. D. LXXX. Romæ in Conuentu nostro.

His tamen non contentus Camillus, cum in mentem ipsi venisset, votum suum non speciatim fuisse vt Capuccinus fieret, sed potius ex Ordine Fratrum de Obseruantia, iterum vno post anno habitum in Conuentu Aræ-cæli assumere laborauit. Verum ab illa quoque Religione eadem de causa est exclusus, accepto similiter altero eius rei testimonio à P. Fratre Daniele Soleduna Procuratore Generali, dato Romæ decima nona Decembris, anno M. D. LXXXI.

Quibus repulsis, extinctum tandem penitus in eo fuit ingrediendi Ordinis S. Francisci tam ardens hactenus desiderium.

CAPVT VIII.

Primæ Camilli cogitationes de institutione nouæ Congregationis.

IAm erat Camillus in suo Præfecti domus officio quietus, & ab omni deinceps voti scrupulo prorsus liber. Quare ista pace animi,

mi, & tranquillitate conscientiae in bonum
 usus, illò perpetim cogitationes suas direxit,
 vt præ ceteris virtutibus ad charitatis pertin-
 gere possit fastigium. Verùm quantamuis in
 dicto Nosocomio operam nauaret, vt eam-
 dem sibi seruientibus virtutem commenda-
 ret, atque propensos in pauperum suorum
 curam redderet; videbat tamen, etiam mu-
 tatis propè quotidie ministris (cùm ipsi non
 ex animo, sed ex mercedis potiùs aspectu
 rem gererent) eos officio suo quàm sæpissi-
 mè deesse. Sed nihil ex omnibus maiorem e-
 creabat dolorem, quàm permagna eorum
 in cibis preparandis & sternendis lectis socor-
 dia: & quòd ab infirmis vocati non continuò
 in auxilium accurrerent; sed essent ad hæc
 atque ad alia obsequia segniores. Neq; item
 mediocriter eum angebat, quòd moribun-
 dos in vltimo vitæ certamine à Sacerdotibus
 derelictos, eoq; adiutorio destitutos vide-
 ret, quod extremis in angustijs solet ab ijs
 expectari. Vnde, vt tantis malis aliquatenus
 mederetur, sæpiùs somnum oculis suis subri-
 piens, noctes integras apud eosdem mori-
 bundos excubabat, aut certè medio inter
 lectos spatio se abdebat, obseruabatq;e, num
 custodes dormirent, aut si vocati acturum ac-
 currerent. Quòd si quem in huiusmodi offi-
 cio delinquere, aut partes suas deserere depre-
 henderet,

henderet, derepente medio in Nosocomio
 comparens acriter reprehendebat: deinde
 pro culpæ admiffæ ratione, vel domo dimitte-
 bat, vel alio pœnitentiæ genere emenda-
 bat. Cùm autem cerneret se tanta cura &
 sollicitudine id assequi non posse, quod in-
 tenderet; & quibuslibet remedijs maiora esse
 mala & damna, ægro animo conspiceret,
 haud desisteat tantas infirmorum miseras
 atque necessitates Domino Deo exponere.
 Igitur quodam vespere, cùm in medio staret
 Nosocomio meditabundus, & ea, quæ paupe-
 res per ministrorum negligentiam pateren-
 tur, animo suo volueret, ecce subit in men-
 tem cogitatio, tantis incommodis nullum
 melius remedium afferri posse, quàm si Con-
 gregatio vna institueretur virorum piorum,
 proborumque, qui ad supplendos omnes ser-
 uorum mercenariorum defectus, pro insti-
 tuto suo haberent, opitulari & ministrare in-
 firmis pauperibus; non mercede, sed volun-
 tate, & Dei amore, cum ea charitate & bene-
 uolentia, qua solent matres filijs suis ægro-
 tantibus succurrere. In qua etiam mentis illu-
 stratione illud pariter succurrit, non abs re
 fore, vt pij isti viri, quò magis vulgò tales
 agnoscerentur, in vestibus suis signum Crucis
 gestarent. Ad se deinde reuersus ab illa con-
 sideratione, seu potius diuina inspiratione,
 C 2 quam-

VIII
 174

36 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
quamuis se pauperem, idiotam, sæcularem,
sine subsidio & fauore humano esse agnosce-
ret, proposuit tamen omni modo, cum diui-
na gratia, hoc opus aggredi, & totis viribus ad
exequendum se impendere. Obuênit autem
huius moliminis prima cogitatio illi nostro
Patri, anno M. D. LXXXII. (qui fuit Ponti-
ficatus Gregorij XIII. decimus) mense Au-
gusto, circa festiuitatem sanctissimæ Assum-
ptionis Mariæ semper virginis : in qua prima
cogitatione (quæ fuit instar cuiusdam deli-
neationis, ex qua postmodum diuina maie-
stas formam eduxit nostræ Religionis) nihil
ipse aliud animo intenderat, quàm simpli-
cem sæcularium Congregationem, ad opitu-
landum dumtaxat S. Iacobi Nosocomio,
alijsq̃ue vr̃bis Romæ similibus locis.

CAPVT IX.

*De primis Camilli socijs: & de prima per-
secutione, qua diabolus Congregationem
dissoluere conatus est.*

VErè dici potest Camillus ex hoc tem-
pore non dedisse (vt Propheta loqui-
tur) *oculis somnum, & palpebris suis dormita-
tionem*: sed semper animo ad opus destina-
tum excubasse, maiorem in modum à Do-
mino